

[Kirsten Lee]

sesvis svarer til de reelle udgifter ved deres sygdom.

Så vi er godt tilfredse med det forslag, socialministeren har fremsat, for det garanterer de selvstændige erhvervsdrivende en minimumsydelse. Vi føler, det er en social forbedring. Den er udgiftsneutral.

Vi støtter lovforslaget.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne komme med et par kommentarer.

Jeg lagde mærke til, at Fremskridtspartiet altid havde villet støtte de mindre erhvervsdrivende. Jeg kender faktisk ingen partier, der siger det modsatte her fra talerstolen. Jeg tror, alle gerne vil hjælpe det mindre erhvervsliv, og jeg tror egentlig også, at det har været klemmt i disse spørgsmål, så vi opfatter lovforslaget som en ekstra mulighed for at forbedre deres vilkår.

Det er muligt, at der kan være nogle detaljer, vi skal se nærmere på under udvalgsbehandlingen, men hvis jeg har været i tvivl, så er min tvivl bortvejret, efter at jeg har hørt hr. Hans Jørgen Jensens indlæg.

Vi støtter lovforslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan give forslaget sin varmeste anbefaling. Det er uforståeligt, at ikke alle bakker det 100 pct. op. Vi synes, det er med til at sikre de selvstændige. Vi ved, at det kan være svært at skaffe dokumentation og holde bilag sammen, og at udgifter og indtægter svinger i årets løb. Når man så kan lave frivillig forsikring og sikre et minimumsbeløb, kan man vel egentlig ikke gøre det mere enkelt.

Vi håber, lovforslaget hurtigt bliver vedtaget.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal takke for den brede tilslutning til forslaget, og jeg tror, at når det er blevet behandlet i udvalget, vil Socialdemokratiet også kunne tilslutte sig det.

De indvendinger, der er kommet, har ikke ret meget på sig. Jeg håber, at man får tid til at læse i bemærkningerne og andre steder, at dette forslag er udgiftsneutralt, så der er ingen lønmodtager, der kommer til at betale for selvstændiges forbedrede vilkår. Derfor tror jeg, vi må gøre os umage med at få forklaret, hvordan disse regnestykker er fremkommet.

Hr. Knud Lind sagde på Fremskridtspartiets vegne, at man var usikker over for forslaget, og at bemærkningerne om administrative og økonomiske konsekvenser var lidt vage. Dertil er vel at sige, at det kan ikke være anderledes. Når man laver en lov, der rækker ind over et nyt område, ved man ikke nøjagtig, hvor mange der vil komme til at bruge ordningen. Der står meget rigtigt, og det er udtryk for usikkerhed, at merudgiften vil afhænge af, i hvor høj grad antallet af forsikrede selvstændige vil stige som følge af muligheden for uafhængigt af indtægt at kunne få en minimumsydelse. Man kan for så vidt også antage, at det vil falde, fordi præmien stiger. Men man må så regne med, at en hel del mennesker, der har så svingende indtægter, at de hidtil ikke har villet lade sig forsikre, fordi det ikke i praksis ville betyde noget som helst, nu vil komme ind under ordningen.

Men hver gang vi laver en lov på et nyt område, er det en form for samfundsekspériment, og vi kan altså ikke sige på forhånd hvor mange, og derfor er beregningerne usikre.

Men til gengæld står der i lovforslaget, at bidraget for den frivillige sikring efter § 29 fastsættes således, at det skønnes at dække $\frac{1}{3}$ af udgifterne. Dette er fastsat ud fra de anslåede skøn, som man har foretaget. Deri ligger altså også, at man kan ændre det, når man ser, hvad udgifterne rent faktisk bliver.

Netop disse lovbestemmelser vedrørende de administrative og økonomiske konsekvenser skal jo altid forhandles med de kommunale parter – vi har haft forhandlinger om dem inden fremsættelsen, men de er ikke fuldstændig tilendebragt – men jeg vil gerne sige allerede nu, at det har vist sig, at de kommunale parter er af den opfattelse, at besparelserne på kontanthjælpen som følge af minimumsydelsen vil blive beskeden. Det er det, der er sagen. Det kan man ikke se i bemærkningerne, hvordan den nettobesparelse er fremkommet, men den er altså fremkommet ved, at man også har taget hensyn til, hvilken kontanthjælp man sparer.

Dér mener kommunerne, at vi har skønnet forkert, nemlig regnet med, at vi ville spare mere kontanthjælp, end vi gør, fordi, som de siger, selvstændige traditionelt ikke har haft meget tilbøjelighed til at gå på bistandskontorerne, men har forsøgt at klare sig længst muligt. Det svarer jo i øvrigt godt til almindelige erfaringer.